

курсу національної валюти у квітні, яке було пов'язане з виборами президента, гривня в травні знову зазнала девальвації. Причиною цього також є купівля ОВДП, та візит місії МВФ у цей період. Також дуже помітним є період з липня по серпень. На цей час припадає збір та реалізація врожаю зернових та маслинних культур, який є рекордний за всі часи незалежності України. У вересні був незначний стрибок у сторону збільшення, який є результатом погашення Україною пікових заборгованостей перед іноземними позичальниками. У жовтні спостерігалась дуже швидка девальвація. Курс впав на понад 3% за 2 дні, через що НБУ вперше з липня довелося продавати валюту з резервів. У НБУ це пояснили “психологічним фактором”, та продаж населенням та підприємствами так званої “подушкою безпеки”. Просто з побоювань, що якщо не продати валюту зараз, то пізніше доведеться продавати дешевше. Загалом прогноз курсу іноземної валюти на кінець року залишається позитивним, це пов'язано з очікуванням першого траншу від МВФ, з введенням ринку землі та стабільною економічною ситуацією в країні.

Список використаних джерел

1. Курсова стабільність гривні: думки на вічну тему [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://minfin.com.ua/blogs/kornellio/30418/>
2. Основні фактори, що впливають на курсову стабільність гивні у 2019 році [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://konkurent.in.ua/publication/42462/osnovni-faktori-scho-vplivaut-na-kurs-grivni-u-2019-rotsi/>
3. Рекордні прибутки від банківської діяльності у 2019 році [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://bank.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=94359021&cat_id=55838
4. Курс долара за 2019 рік [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://minfin.com.ua/currency/nbu/usd/>
5. Demchenko I. Key approaches of financial stability of Ukraine / I. Demchenko // Збірник наукових праць Таврійського державного агротехнологічного університету (економічні науки). - 2014. - № 2. - С. 5-8. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/znpdau_2014_2_2.

РОЗВИТОК ЛІЗИНГОВИХ ВІДНОСИН В АГРАРНОМУ СЕКТОРІ УКРАЇНИ

Шафоростова В.А., verashaforostova1999@gmail.com

Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного

Важливим чинником підвищення ефективності господарювання в аграрному секторі економіки та забезпечення сталого розвитку села є рівень технічного переоснащення сільськогосподарських підприємств та можливість застосовування новітніх технологій. В умовах нестачі власних фінансових ресурсів для оновлення матеріально-технічної бази, значної вартості залучення кредитних коштів аграрії потребують альтернативних джерел залучення коштів, серед яких найчастіше використовується лізинг.

За думкою Яцух О.О. лізингові послуги є одним із надзвичайно дієвих фінансових інструментів як на вітчизняному так і на міжнародному рівнях для залучення фінансових ресурсів і стимулювання розвитку суб'єктів господарювання [3].

Господарський кодекс України визначає лізинг як господарську діяльність, що спрямована на інвестування власних чи залучених фінансових коштів, яка полягає в наданні за договором лізингу однією стороною (лізингодавцем) у виключне користування другій стороні (лізингоодержувачу) на визначений строк майна, що належить лізингодавцю або набувається ним у власність (господарське відання) за дорученням чи погодженням лізингоодержувача у відповідного постачальника (продавця) майна, за умови сплати лізингоодержувачем періодичних лізингових платежів [1].

На українському ринку переважно надаються послуги фінансового лізингу, що пов'язано із зацікавленням сільськогосподарських підприємств отримати майно у власність для подальшого використання. Станом на 31.12.2018 р. право на надання послуг фінансового лізингу, на підставі ліцензії, виданої Нацкомфінпослуг, мають 116 юридичних осіб – лізингодавців та 389 фінансові компанії. Вартість договорів фінансового лізингу, укладених протягом 2018 р. склала 22160 млн. грн., з них 5113,2 млн. грн., тобто 23% припадає на сільське господарство. Протягом 2018 року найчастіше шляхом лізингу фінансувалися транспортні засоби – 15 523,8 млн. грн. або 68,3% від загальної суми договорів; техніка, машини та устаткування для сільського господарства – 5123,1 млн. грн. (22,5%). [2].

Зараз найактивнішими у сегменті лізингових послуг для підприємств сільського господарства є такі компанії, як «ОТП Лізинг», «Ленд-Ліз», «УЛФ-Фінанс», «ТЕКОМ-Лізинг» та інші. Значну частку лізингових договорів, що припадають на аграріїв має «Райффайзен Лізинг Аваль». Важливо, що до реєстру лізингових компаній входять і такі, що створені безпосередньо постачальниками сільськогосподарської техніки.

За даними компанії «ОТП Лізинг», найбільша частка в їхньому портфелі – виробники сільськогосподарської продукції, яким 2017 р. у лізинг було передано близько 1100 одиниць техніки на суму близько 85 млн. дол. США. В свою чергу державна компанія ПАТ «Укראгролізинг» уклала 189 лізингових угод та передала лізингоодержувачам 210 одиниць техніки загальною вартістю 107,5 млн. грн.

Розвиток лізингових відносин обумовлений рядом переваг порівняно із іншими джерелами фінансування. Так, порівняно з кредитом лізинг є надійнішим з точки зору кредитних ризиків, адже право власності залишається в лізингодавця до моменту повної сплати лізингових платежів відповідно до укладеного договору. Кредит, зазвичай, покриває лише 70-80% вартості придбання основного засобу, тоді як решту суми підприємство має покрити за рахунок власних фінансових ресурсів. В свою чергу лізингова операція дуже часто забезпечує повне фінансування угоди купівлі предмета лізингу. Важливою перевагою лізингу є гнучкіший графік обслуговування, тому що лізингові платежі можуть бути максимально адаптовані до особливостей господарської діяльності лізингоодержувача і враховувати генерування ним грошового потоку. Механізм фінансового лізингу надає лізингоодержувачу можливість зменшити оподатковуваний прибуток та отримати податковий кредит на всю вартість предмета лізингу; включити винагороду лізингодавцю у валові витрати; нараховувати амортизацію на основний засіб, наданий у лізинг.

Отже, для подальшого розвитку лізингу в аграрному секторі економіки необхідно вдосконалити організаційно-економічне забезпечення лізингових операцій, посилити державне регулювання у цій сфері для максимальної реалізації потенційних можливостей до оновлення матеріально-технічної бази сільськогосподарських підприємств.

Список використаної літератури.

1. Господарський Кодекс України від 16.01.2003р. № 436-IV, зі змінами та доповненнями [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/436-15>.
2. Підсумки діяльності фінансових компаній та юридичних осіб (лізингодавців) за 2018 рік [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://www.nfp.gov.ua/files/OgliadRinkiv/FK/FK_IV%20kv_2018.pdf
3. Яцух О.О. Теоретичне та нормативно-правове забезпечення лізингових операцій / О.О. Яцух [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://elar.tsatu.edu.ua/handle/123456789/6310>

Науковий керівник: Захарова Н.Ю., к.е.н., доцент